

எனது வாய்வு

(கி. ஞானச்சங்கிரங் அவர்கள், சுகாதாரப் பரிசோதகர்)

மக்கள் தோன்றிய நாள்முதலை,
இன்றுவரை மனிதவர்க்கத்திலும்,
மானிலத்திலும் மறக்கமுடியா மாற்றங்
கள் விரைங்கிருக்கின்றன. சமூக, சமூ
தாய, கல்வி, கலாச்சார, விஞ்ஞான,
வியாபாரமுறைகளில் மக்கள் மனிக்
கொரு மாறுதல்களைக் கண்டுமிகும்கின்றனர். மானிட சமூதாயமானும் மா
பெரும் குடும்பத்தில் ஒவ்வொருமனித
அம் ஒரு அங்கத்தவன். எனவே,
அச்சமூதாயம் உய்யவேண்டின், உண்
மைத்தியாகின், உயிர்தோழர்கள்,
மாபெருந்தலீவர்கள், மதப்பிரசாரகர்
கள், தேசியபக்தர்கள், அன்புத்தாய்
மார்கள், அனுச்சக்தியையும் பணிய
வைக்கும் விஞ்ஞான மேமதகள்,
அஞ்சானங்குசம்படைத்த அறப்போர்
விரகள், கலாநிதிகள், கொடுவன்
ள்ளுகள் அத்தியாவசியம். எந்தமனித
அம் மேற்கூறிய ஏதாவது ஒரு குறை
யில் முன்னேறி மக்கள்வாழு வழிகாட்டின்,
அவன்கட்டிய வெற்றிக்கு இன்றிய
முறையாதனவரக விளங்கும் ஏதும்
இரகசியப்பொருள்கள் உண்டல்லவா? அவைகள் தான் தன்னம்பிக்கை, தளமா
முயற்சி, தெரியம்னனச் சுருங்கக்கூற
லாம்.

எம்மை வாழுக்கவங்த மேதைகள் ஹவ்விலாருவருடைய சரித்திரத்தையும் பழுத்துப்பார்த்தால், அவர்களிட மிருந்து நாமக்கண்டு போற்றி வாழுவதற்கென இருப்பது, அன்னர்க்கட்டப் பிடித்த அருமைஇலட்சியங்களோமா, இவர்கள் உலகின்போக்கையே தீருத்தி அமைக்கவில்லையா? உலகின் அத்தி வாரத்தையே புனர்சிர்மாணம் செய்ய வில்லையா? சமூகத்தைத் தலைதுருக்கித் தண்மானத்துடன் வாழுவைக்கவில்லையா? இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான உண்மையைதூராய்ந்தால் தனிவரும் இலட்சியபுதுர்கள் என்றே கூறவேண்டும்

போய்க்கேரவேண்டிய இடத்தை
என்னுது, கண்முடித்தனமாகக் கப்பல்
லோட்டுமூழுவன் தனதுகப்பலை அலை
க்ஞக்கு விளொயாட்டுக்கறுவியாக்கி,
பாறைகளில் மோதவிட்டுக் கப்பலோடு
தன்னையும் நாசப்படுத்திக்கொள்வான்.
அதுபோன்றே இலட்சியம் இல்லா
வாழ்க்கையும் ஆகிவிடும். இலட்சிய
மில்லா வாழ்க்கைக்கு விழோசனங்
கிடையாது. ஒவ்வொன்றே மேன்மைக்கு
அழைத்துக்கொல்லும் ஏணிப்படி அது.
அவன் சீவநாடியும் அதவே. “உலக
சரித்திரத்தில் காணப்பெறும் பெரும்
பெரும் இயக்கங்களெல்லாம் உற்சாகத்
தின் வெற்றிச்சின்னங்களே” என்று
கூறுகிறார் ஞானி ‘எமர்சன்’.

மேலும் இலட்சியபுருடர்களாக வாழ்ந்து, வாழுவதிகாட்டிய ஒருசில பெரியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை இங்குத்தால் பொறுந்தும். ஏழைக் குழுமத்திலே இலட்சியபுருடர்களாக வாழும் சுங்கணங்கட்டுவார்களானால், பேருமசீரும் பெறுவர். நாடும் ஈடே ரும்.

—சதா. வெ. வி. மலா.

கலையுகில்பிரவேசித்தான், பெரிய எழுத்தாள நூகவேண்டுமென்ற உறுதி யானஎன்ன ததால். அந்த இளைஞர்கள் தான் உலகின்மாபெரும நாட்காசிரியர் — அறிஞர்க்கிறஞர் — பேனுவன்மையால் பெரும்பொறுள்சட்டிய பெருமகன்என்றெல்லாம் பேசப்படும் ‘பொன்றுட் ஓர்’ அமெரிக்காவிலே முதற்தரமான கெளாவுபதக்கத்தைத் தங்கை பெற்றபொழுது அதைப் பக்கத்திலே ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக்கொண்டு கிண்ற பன்றியின்டுவியதுக் கிறவன் தாலும் அதைப்போலப் பதக்கத்தைப் பெற வேண்டுமென்ற உணர்ச்சிபால்

உந்தப்பெற்றுன். அச்சிறவன் தான் ஒருபதக்கமல்ல, எத்தனையோபதக்கங்களைப் பெற்றவனும், இரண்டாவது மகாயுத்தத்தில் ஜப்பானை முறியடித்த வனுமான ஜென றல் ‘மைக் ஆர்தர்’.

കേപ്പമാല കൂസർക്കുപ

(தமிழாக்கம்: ஆசிரியர், எல். பாக்கியனாதர்)

இச்சபையின் ஆரம்பம்

துவு வேண்டியதாகத்தான் கணக்கானாலும் உலக இன்பத்தையே இலக்காக்க கொண்டு உலைக்கின்றனர் இலக்குத்தவறித திரியும் இவர்களின் எழுங்கத்தை அடைாகத்தொன். இவர்கள் அழிவின்பாதையிலே அறியாமைகாரணமாக ஆனந்தமாக நடக்கின்றனர் இந்தக்காலத்திலும் உலகசுக்போகங்களை உதவித்தள்ளித் தங்களைத்தாங்கலோ தண்டித்துக் கண்டிப்பான வாழ்க்கை வாழும்வீரர்கள் இல்லாமல் இல்லை. இவர்கள் உலகேல் சீவித்தாலும் உலகத்திற்காகச் சீவிப்பதில்லை உடலுடன் சீவித்தாலும் உடலுக்காகச் சீவிப்பதில்லை. உலகையும், உடலையும் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமது இலக்காகிய சித்தியபாக்கியத்தை அடைத்தற்கு சித்தசயமான வழியைத் தெரிக்குதொன்றிருக்கின்றனர். இவர்கள் தெரிக்கொண்டவழி காமுமுரடானது. கஷ்டமானது. ஆனால், சிச்சயமானது. கூடியது.

இவர்கள் தெரிந்துகொண்ட நிச்சயமானவழி இரகசியமானது அல்ல. எல்லோரும் அறிந்தது, பக்ரங்கமானது இவர்கள் போராடும் யுத்தகளம் அந்தரங்கமானது அல்ல, அம்பலமானது இவர்களின் வழிபில் இவ்வகை இன்பம் இல்லை. மறுவகை இன்பமே உண்டு மலர்களின் நறுமண மேமா, சந்தனக்குழம்பின் சுகந்தமோ கிடையாது செபத்தின் சுகந்தமும், தபத்தின் தூம் மையுமே தலைஞும். பட்டம் பதனிகளின் பரிமளிப்போ, ஆட்டஜூசுவரியங்களின் அதிகாரத்திமிரோ இவர்களின் யுத்தகளத்தில் சொலிப்பதில்லை. அடக்கத்தின் அமைதியும், தரித்திரத்தின் தனிமையுமே தெளிவாகக் காணப்படும்

இப்படியான வாழுக்கை வாழுபவர் இன்று அநேகமானால் உள்ளனர் எமது அயலி இம் உள்ளனர். எமது தாய்க்காம்பை யாழ்ப்பாணத்திலே தேவை கூட்டினும் குக்கிராமத்தில் உள்ளனர். இக்கிராமம் இவர்களினால் மேம்பாட்டுடைகின்றது. அநேக விரத்தரும் அநேககள்னியரும் தமிழைப் பரிசுத்தராக்கும் பரமகைங்கரியத்தில் அங்கே ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். “செபமாலைத்தாசர்” என்னும் இவர்களைப்பற்றிக் கேள்விப்படாதோர் இன்று நமது பூர்வாலங்காவிலே இல்லைனாலாம். “செபமாலைத்தாசர் சபை” ஏற்குறைய 25 வருடங்களுக்குமுன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. செபமாலையே இவர்கள் தான் விருது. செபமாலையே இவர்களை கவசம். செபமாலையே இவர்களை ஒட்டபற்றசெல்வம். செபமாலை செபிப்பட்டதே இவர்களின் பிரதம ஊழியம். அதைச் செபிப்பதில் இவர்களுக்கு இனையற்ற இன்பம் உண்டு. ஒப்பற் திறமையுண்டு.

மழைகாரணமாக வெள்ளத்தில் அமிழ்திப் போயினவென்று செய்திகிடைத் திருக்கிறது. கடந்த ஐம்பதுவருட காலத்திலே இத்துணைபெரும் மோசமான பெருவெள்ளம் அங்கு ஏற்பட வில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது.

இரண்டாவது உலகயுத்தம் முடிவடைந்து பத்துவருடங்கள் சென்ற போதிலும் ரூஷியாவிலும், செஞ்சினை விலுமின் ஆயிரக்கணக்கான ஐப்பானிய யுத்தகைத்திகள் இன்னுமே விடுதலைசெய்யப் படவில்லையென்று ஐப்பானிய அரசாங்கம் முறையிடு செய்துள்ளது. செஞ்சினையில் மாத்திரம் ஏழாயிரம் ஐப்பானியர் யுத்தகைத்திகளாய் இருந்துவருகின்றனராம். நாற்புறினுடைய போதிலே பற்றிய விபரங்களை விட்டிருக்கிறேன்.

இச்சபையின் ஆரம்பம்

பரிசுத்தப்பிடா 11-ம் பத்தினாதர் “ வெறும் எக்கிளனசியெ ” எனும் பெயரை உடன்விடுத்த அப்போஸ்தலிக்க நிருபத்தில், வேதபோதகாடுகளிலே தீயானசபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அவ்விண்ணப்பத்திற்கு தீயைய அடிப்பட்டதே இந்தச்சபை. 1928-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 2-ந் திகதி தேவதாயாரின் சுத்திகரத் திருநாளன்று ‘செபமாலைத் தாசர்’ என்னுஞ் சபையை அதிவௌன், பி. ஏ. தோமஸ் சுவாமி அவர்கள், மகாவந், ஜே. ஏ. கியோமார் ஆண்டவர் அவர்களின் அனுமதியுடன் அடிப்பட்டனர். இச்சபையின் பிறப்பு மிகவும் ஏவினமையானது. ஆடம்பரமற்றது. ஆயின், மனி தண்விபரிக்க முடியாத வலிமைபொருங்கியது. அது மெல்லமெல்ல வளர்க்கத்து. மெல்லமெல்லப் பரங்கத்து. மெல்லமெல்ல மக்கள் மனதைக் கவர்க்கத்து. இச்சபை பொறுமைன்னும் பாறையில் பிறந்து, தாழ்ச்சி எனும் தாயால் பராமரிக்கப்படுகின்றது. ஒறுப்பும், மெளனமும் இதன்பிரதம பாதுகாவலர்.

அன்று ஏழு அங்கத்தவருடன் இச் சபை ஆரம்பமானது. இன்று ஜாங்கு குப்பிரசாதிகளும், எழுபதுக்குமேற்பட்ட விரத்தரகளும், நாற்பத்தைந்து கணியர்களும் இச்சபையில் உள்ளனர். தோலகட்டியிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இச்சபை வடக்கண்குளம் வரை யும் வளர்த்துவிட்டது. தோலகட்டியிலேயே இருமடங்களும், அச்சுவேலி யில் ஒன்றும், வடக்கண்குளத்தில் ஒன்றுமாக நான்குமடங்கள் இதுவரை ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் மாத்தீரமல்ல, இந்தியாவிலும் இதன்பெயர் பரந்துள்ளது. இலங்கையளும், இந்தியரும் ஒருங்கிருந்து அவற்றிலே தியானஞ் செய்கின்றனர்.

இச்சபையின் நோக்கம்

புதுமை வராக் பெற்றிருந்த அப் போன்றவர்களை முதலாய் ஊழைமப்பிசா சு மதிக்கவில்லை. சுயஞ்சியரான சர் வேகரனின் சுதானவருக்கே தட்ட பிசாசு கீழ்ப்படிந்தத். ஏனைவில், “இந்தவகைப் பிசாசு செபத்தினு அம், உபவாசத்தினுமேயன்றி வேறந்தவிதத்திலும் போகாது” (மாற்கு 9:28). அதே காலநடங்களாக அநேகக்ருமார் அரும்பாடுபட்டும், இச்சிறியதைவ என்மனங்கிருப்ப முடியவில்லை? என்று கேட்டால் இந்தக்கேள்விக்குரிய விடையைக் “செபமாலைத்தாசர் சூபை” யினர் சொல்லுகின்றனர். அமைதியும், நம்பிக்கையும் இன்றிக் கலங்கும்கூகிற்கு அமைதியும், நம்பிக்கையும் உண்டாகுமா? என்று கேட்டாலும் இவர்களே பதில்கூறுகின்றனர். இவர்கள் செபிக்கின்றனர். உபவாசிக்கின்றனர். இதுதான் இவர்களின் விடை. இவர்களை செபம், இவர்களின் தபம் இவர்களின் இரட்சணியத்திற்கு மாத்தீரமல்ல, மற்றவர்களின் இரட்சணியத்திற்கும் நிச்சயமானவற்றி. இவர்கள் தமக்காகவான் செபிக்கின்றனர். நமக்காகவான்

செய்க்கின்றனர். ஒருவர் ஒருவருக்காகப் பரித்தியாகஞ்செய்வது என்ற உத்தமபுண்ணியத்தை அனுசரிக்கின்றனர். தேவசெம்மறிப் புருவையான வர் உலகிலிரட்டிச்புக்காகப் பட்டபாடு களுடன் இவர்கள் தங்கள் பாடுகளையும் ஒப்புக் கொடுக்கின்றனர். அவர் உபவாசம் இருந்தார். இவர்களும் உபவாசிக்கின்றனர். அவர்வாய்மூடி மெளனியாய் நின்றார். இவர்களும் தெளனாங்கிகின்றார்.

(வளர்ம்)

பாப்பரசுக்கூறும் ஆலோசனை

சுதந்திராநாடுகளும், கம்யூனிஸ்த சர்வாதிகாராநாடுகளும் உடனிருக்கு வாழ வதற்கான இயக்கமலை றை ஏற்படுத்துதற்கான சிலர்ச்சிகள் சிலகாலமாக எழுங்குவதனான். அங்குனமாக, பரிசுத்த பாப்பரசர் சமீபத்து வேஜூர்மணிதேச ஒக்ளபேர்க்காரின் பிறியன்டோபர் மேற்றிராணியாருக்கு எழுதியனுப்பிய திருமுகம்னன் றிலே : “கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத நாம் அங்கீகரிக்கக்கூடிய ஓர் சிறந்தமாதிரியான உடனிருங்கு வாழ இருக்கிறது” எனத் தெரிவித்திருக்கின்றார். இதிலே அவர்களுக்கிலும் மேற்கிலுமில்லாத தோவிக்கர் செபத்திலே ஒன்றி ததுவாழ்வதையே சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார். “தங்கள் கிறீஸ்துவேத விகவாசத்திலே விடாப்பற்றியள்ளவர்களான மேலைத்தேச மக்களெல்லாம் இரும்புத்திரைக்குப்பின்னால் பெருந்தொகையினராய் இருங்குவருகின்ற மயக்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து தேவசித்தத்துடன் பூணமாகங்குமானப்பட்டுத் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையையும், பொதுசனவாழ்க்கையையும் நிர்மாணிப்பதற்குப் பூரணசுதந்திரத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாயிருக்கும்படியாகத் தங்கள் செய்க்காக்க ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்” என்று பரிசுத்தபிதா தமது திருமுகத்தின் மேலும் தெரிவித்திருக்கின்றார். கிறீஸ்துவ ஜூரோப்பாவிலே அஞ்ஞான ஹாகேரிய சாதியினர் படையெடுத்தபோது வெக்பெல்ட் எனுமிடத்தில் நிகழ்ந்த யுத்தத்தின் ஆயிரமாம் ஆண்டு நிறைவின் நாபகார்த்தவிழாக்கொண்டாட்டத்தின் போதே அவர் இத்திருமுகத்தை எழுதியனுப்பினார். அவர்களின் படையெடுப்பு 1955-ஆண்டு ஆவணி மாதம் 10-ந் திகதியன்று அதிசயத்துக்குரியவிதமாய் நிறுத்தப்படலாயிற்று.

குருமாரும் அகராதிகளும்

செஞ்சினுவின் ஜனத்திட்டம் மாவோ-ரிகி-ரூங் என்பவரின் வாயிற்படிக்கு நேரே — அதாவது சிலுவிலுள்ள போர்த் துக்கேய கலனியாகிய மக்கா வோவிலே 25 மேசுசபைக் குரு மார் சுஞ்சரித்திருந்து கடந்த நான்குவருடாலமாகஜீங்குவித மான அகராதிகளைத் தொகுத்து வருகன்றார்கள். அவைகள் சீன-~~கிணில்~~, சீன-பிரான்சிய, சீன-ஹங்கேரிய, சீன-லத்தீனிய, சீன-ஸ்பானிய அகராதிகளே. சீனக் கம்யூனிஸ்தர்களாலே நாடுகடத்தப்பட்டு அது கம் அதிகமான மேசுசபைக்குரு மார் மக்காவோவில் போய்ச் சேர்ந்தபோது அவற்றைத் தொகுக்கும்வேலை ஆரம்பமாயிற்று. சிலுவிலிருந்து புறப்படும்போது அவர்கள் உலககுடி சனங்களில் காற்பங்கு, பேர்களாலே பேசப்பட்டுவருகிறசீனப் பாணியோடு சம்பந்தப்பட்ட பெருந்தொகையான குறிப்புகளைத் தங்களுடன்கொண்டுசென்றார்கள். இவைகளே இந்தஅகராதிகளைத் தயாரிக்கும் கருத்தைப் பிறப்பிக்கலாயிற்று. ஒவ்வோர் அகராதியும் 2,000 பக்கங்களையுடையனவாய், அதுகாரணம்

மாக இவைகள் தங்கள் இனத்
திலே உலகில் அதிகந்தற்கால
முறையான அகராதி களாய்
இருந்துவரும். இவற்றைத்தொ
குப்பதிலே போர்மோசாவில்
இருந்துவருகின்ற சீனக்கத்தோ
விக்ககல்விமான்கள் பண்ணிருவ-
ரும் நுணைச் செய்கின்றார்கள்.
இந்த அகராதி கள் பூர்த்தி
யடைய இன்னும் இருவருடங்
கள் வரையிலே செல்லும். சீனப்
பாயைத்தையும், ஏனையபாயைத்
களையும் தொடர்புபடுத்தும்
முதல் அகராதிகளைத் தொகுத்த
வர்களும் கத்தோவிக்கமிழனிர
மாரே.

ஆயத்தமாகின்றனர்

ஓர்னூனோபதேசப் புத்தகம், ஓர் வேதசாஸ்திர சங்கிரகம், அர்ச். பத்தாம் பத்திநாதரின் தீவியவரலாற்றுப் புத்தகம், மெய்விவாகம், திவ்வியநற்கருணைபற்றிய நூல்கள் ஆதியனா நியூயோக் நகரிலுள்ள போர்ட்டாம் பேசுசபைச்சர்வகலாசாலையிலே முற்றுக ருவியபாஸ்டி லே பிரசரஞ்செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. இவைகளைப் பிரசரஞ்செய்தது, அச்சர்வகலாசாலையின் ருவியாலையமேயாகும். இருப்புத்திரைநி க்கப்படும் நாளை திர்பார்த்து இந்தஆயத்தங்களை அது செய்துசொன்று வருகின்றது. இந்த ருவியாலை

வைத்துக்கொள்வது எப்படியெனப் படித்தறிந்துகொள்வது தான். இந்தத் தென்பசிபிக் பகுதியிலுள்ள தீவுகளில் பேசப்படும் பாழைகளைப்பற்றி அச்சிடப்பெற்றனவாய் யா தொன் ருமில்லை. காவற்பொலிசர்கள் அங்கு உள்ளாட்டிலே அதிகாரம் ஊடுருவிச்செல்லுகிற வரை இவர்கள் தங்கள்காட்டு மிழன்களைக் கரையிலிருந்து ஒருமைல் தூரத்தினுள்ளேயே அமைத்து அதற்குள்ளேயே நின்றுவிடுவார்கள். அங்கே இவர்கள் ஐந்துபுதிய மிழன் சிலையங்களை அமைத்து, பர்ட்சாலைகளைத்திறப்பதற்கும், தற்காலநவீனமுறையான கமத்தொழில்முறைகளைச் சுதேசிகளுக்குப் பயிற்றுவதற்கும் திட்டமிடுவார்கள். இந்தக்கப்புச்சின் மிழனரிமாரின் தலைமைஸ்தானார் ஐக்கிய அமெரிக்கதேச பிற்ஸ்பேக்கரில் இருக்கின்றது.

விஞ்ஞானியான கன்னியாஸ்திரி

இங்கிலாந்திலே நோட்டிங்காம் நகரில் சென்ற ஆவணிமாதம் நடந்தே நியரேமான்சமாதான உலக மகாநாட்டுக்குச் சமூக மனித்திருந்த கண்ணியாஸ்தீரி மாரில் நாமூர்நகர் நோட்டிரேடாம் கன்னி காசபையைச் சேர்ந்த சங். மொனிக்கா ரெய் லர்கன்னியாஸ்தீரியும் ஒருவரா

குந்தூரீக்கு சமாச்சரம்

யத்தாலே செய்யப்படும் மறு
வேலைகள், குருத்துவும் பேட்ச
கார்களை ஆயத்தஞ் செய்வதும்,
சாதாரண கத்தோலிக்க அப்
போஸ்தலர்களைப் பழிற்றுவ
தும், ஐக்கியஅமெரிக்கதேசத்திலுள்ள ரூஷிய பிரிவினைச்சபை
யானா நல்லவரின்முடித்துவதும்.

தற்காலியத்தைப் பிள்ளையாகும்

கப்புச்சின் சபை மிழனரிமார் குழு ஒன்று இந்தக்கார்காலத் திடீலே உலகில் அதிகஞ் சீர்திருக் தாதபகுதிகளில் ஒன்றுக்கு — தேசப்படமே எழுதப்படாத நியூகிணியாவின் ஒருபகுதிக்குச் செல்லவிருக்கின்றது. அவரு சருசரிக்கும் சுதேசிகள் கற்கா வத்திடீலேயே இன் றுஞ் சீவி கிண்றனர். பப்புவரவி ன் தெற்குமலைகாடுகளிலே இந்தப் பகுதி இருக்கின்றது. அச்சபை யைச்சேர்ந்த வண. ஹென்றி குஸ்னென் றிச்சுவாமியார் அங்கே

இல்லை மகளை ஆராய்ந்துவருமாறு சிலகாலத்தின் முன் ஒரு முன் நேடியாகச் சென் றிருந்தபோது, அங்குள்ள குதேசிகள் எலும்புகள்கொண்டே தங்கள் அம்புகள், ஈட்டிகளின் கூர்மைகளை அமைக்கிறார்களென்றும், கற்களிலிருந்தே தங்கள் கோடரி அலகுகளைச் செய்து கொள்ளுகின்றார்களென்றும் கண்டுகொள்ளலாயினர். அங்கு செல்லும் மிதங்களிமாரின் முதல் வேலை தீட்டுப்படுகிற குதேசி தஞ்சைப்பேரவைக்குத்தொடர்புடைய Digitized by Noolaham.org நூலாம்

வர். இவர் அங்காட்டிலே கல்வித் துறையில் அதிகங் கீர்த்திவாய் ந்த கண்ணியான்தீரீமாரில் ஒரு வராகக் கொண்டாடப்படுகின்றார். அம்மகாநாட்டில் ஆரம்ப வுரைகிகழுத்திய புளைபெசார் சேர் ஹீபு ரெய்லர் அவர்கள் இவரின் சகோதரர். சென் ஹெலென் ஸ்நகரில் பிறந்த சங். மொனிக்கா ரெய்லர்கள் னியாஸ் தீர் பிரஸ்தாபம்பெற்ற ஓர்விஞ்ஞானியாவர். கிளாஸ் கோநகரி ஆள்ள டொவான் ஹில் பயிற் சிக்கல் ஹரிஷிலே சீவசாஸ்திர பகுதியைத் தலைமை வகித்து நடத்துகிறவர் இவரே. இவர் டி. எஸ்.சி.— அதாவது விஞ்ஞானத்திலே கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். இவரது கல்விச் சேவைகளைப்பாராட்டிக் கிளாஸ் கோசர்வகலாசாலை இருவருடங்களின் முன் இவருக்குக்கெளரவ வித்தியாபட்டம் வழங்கலா யிற்று.

பர்மாப்பிரதமனின் பரிவீ

பர்மாதேசத்தின் பிரதமமங்கிரியாரான திரு. ஷு-நா அவர்கள் புத்தமகள்தராய் இருப்பினும், அயல்நாடுகளில் அவர்கள் ரூப் பிரயாணம் செய்தபோது, தமது நாட்டிலுள்ள கிறீஸ்துவர்களை மறந்துவிடவில்லை. அவர்பல்ஸ் தீணத் தரிசித்தபோது, பர்மா விலுள்ள கிறீஸ் துவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழி ஏற்குவதற் கென் ஜெருசலேம் நகரில் 1,000 பகுதிகள். சுகுபங்கள் வாங்கினார். இதுவிட மன்றி ஜோர்தன் நடத்தி வருகிறார்கள்.

வின் தன்னீர் அடங்கிய குப்பி
கள் பலவும் எடுத்துச்சென்றார்.

பதின்மூன்றுபேரில் ஒருவர்

கோறியாவிலே கம்புனிஸ்தர்
களால்கைதுசெய்யப்பட்ட பரீஸ்
நகர மிஷனரியசபையைச்சேர்ந்த
த 13 குருப்பிரசாதிகளில் ஒரே
யொருவராய்த் தற்போது சீவங்
தராயிருக்கும் வண. சாள்ள்
கொயல்சுவாமியார் மிஷன்பணி
யில் திரும்பவும் ஈடுபடுவதற்கா
கக் கோறியாவுக்குச் செல் அலு
கின்றார். பதின்மூன்றுபேருள்
எும் ஆறுபேர் தயைதாட்சணிய
மின் றிக் கொல்லப்பட்டனர்.
எஞ்சியஆறுபேரும்சிறைச்சாலை
யிலே இறங்குபோயினர். வண.
கோயல்சுவாமியார் நாடுகடத்
தப்பட்டுப் பிரான்ஸ்தேசுந்
சென் றிருந்தார்.

மன்திரும்பிய பதிரிமர்

மனங்கிரும்பிய இருஅங்கிலீக்
கண்சபைப் பாதி ரிமா ரான்
கெள்ளரவு பற்றிக் ஜோன்
ஹெப்பேண் - ஸ்கொட் அவர்களும்,
திரு. கென்னெத் டெயின்
அவர்களும் சென்ற ஆவணி
மாதம் 15-ங் திகதியாகிய மாதாவின் மோட்சாரோபண திருநாளன்று வண. கோர்ட்டன் வீவர்
சுவாமியவர்களால் வண்டன்
நகர் வெஸ்ற்மினிஸ்றர் ஆசனக்
கோவிலில் கத்தோவிக்க திருச்சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்
பெற்றனர். பின்னர் இவர்கள் மோட்சாரோபண திருநாள்
மாலைப்பூசையிலே அதே ஆசனக்கோவிலில் பாடகர்குழாம்
மண்டபத்தில் நீண்டஅங்கிடுதலும், சேர்ப்பிலிலாடனும் சமூகமாக முதல்நன்மை பெற்றுக்
கொண்டார்கள்.

கட்சியாக வளியேறியவர்

81 வயதுடையவரான வண.
யோசெவ் மரி யே லெக்கோர்
சுவாமியார் செஞ்சினைவிலிருந்து
நாடுகடத்தப்பெற்றுச் சமீபத்
தில் ஹொங்கோந்தெபோய்ச்
சேரலாயினர். பரீஸ் நகரின்
பிறதேச மிஷனீச்சேர்ந்தவர்கள்
ஓய்ச் சீனைவில் வேதபோதக
தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்த 214
குருப்பிரசாதிகளில் அங்கு
ஏஞ்சியிருந்து கம்யூனிஸ்தர்கள்
ஓல் கடைசியாக நாடுகடத்தப்
பெற்றவர் இவரே. வண.
லெக்கோர்சுவாமியார் சீனைவில்
ஏறக்குறைய 60 வருடம் செல
விட்டிருக்கின்றார். சென்ற
ஐந்துவருடகாலமாக இவர்தமது
பஞ்குக் கிறீஸ்துவர்களுடன்
கலந்துகொள்ளாது கம்யூனிஸ்தர்கள்
கொண்டுபோய் வைத்திருந்தார்கள்.
இந்த ஐந்துவருடகாலத்
திலும் தமக்குநடந்தவைகளை

அற்பமாகவே ஞாபகத் திற்கும் கொண்டுவரக்கூடிய அத்துணை பலமற்றவராய் இவர் காணப்பட்டார். “சீனவில் மரிப்பதே எனது நம்பிக்கையாய் இருந்தது” என்று சுவாமியார் கூறுகின்றார். சீனவில் மிகமிக ஊக்கமாகத் தொண்டாற்றிவந்த மிதின் குழுக்களில் பரீஸ்நகரின் பிறதேசமிழ்னும் ஒன்றாகும். இதைச்சேர்ந்தவர்களாய் அங்கிருந்து நாடுகடத்தப்பெற்றவர்களில் இருஅதிமேற்றிராணிமாரும், எட்டுமேற்றிராணிமாரும் அடங்குவார்கள்.

புரட்டாசி மாதம்

பொதுக் கருத்து: பெண்களின் உரிமைப் பிரச்சினைகளுக்குக் கிறீஸ்துவ படிப்பினையின் படிமுடிவுகானும்படியாக. வேண்டிக்கொள்வது.

மிழன் கருத்து: அறியாமையைப் போக்குவதில் கிறீஸ்துவ கல்வி முதலிடம் வகிக்கும்படியாக மன்றுடிக்கோள்வது.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1955-ம் ஆண்டு
புரட்டாசி மாதம் 8-ந் திங்கள்

ஐக்கிய முன்னணி

“பஞ்சதந்திரம்” என அறியப்படுகின்ற ஐந்து தந்திரக்கதை சுதாரிசனன்என்னும் அரசன்ஒருவனே ஆரம்பமாவது. இந்தஅரசன் மதிகெட்ட தன்பின்ஸினகளைப்படுப் பெரிதும்விசனப்பட்டு, “கவ்வியும், தருமகுணமு மில்லாத பிள்ளைகள் இருந்தாவதென்ன?” என்று பிரலாபித்தானும். “என்பிள்ளைகளுக்கு நீதிசாஸ்திர உபதேசத்தினால் எந்த மகாபுருஷன் மறுஜனனம் வரப்பன்னுவான்?” என்று பெருமுச்செறிந்தானும். அவ்வாறே இன்று நம்தமிழ்மக்களின் பரிதாபகரமான நிலைமையைப்பட்டுப் பிரலாபித்துப் பெருமுச்சுவிடவேண்டியிருக்கிறது. “ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழுவு” என்ற சுலோகத்தைக்காற்றலேதறித்தள்ளி விட்டு, ஐக்கியங்கெட்டு, இரண்டுபட்டுநிற்கும் தமிழ்ச்சமூகத்தை நோக்குமிடத்து, சுதாரிசனன்என்னும் அந்த அரசனைப் போன்று, ஒற்றுமையில்லாத—ஒருமனப்பட்டுநில்லாத—பொதுநலப் போக்கில்லாத—சகலரையும்தழுவிச் செயலாற்றுங்கணமில்லாத இவர்களும் இருந்தாவதென்ன? இவர்களுக்கு நீதிசாஸ்திர உபதேசத்தினால் எந்த மகாபுருஷன் மறுஜனனம் வரப்பன்னுவான்? என்ற நாமும் சிந்திக்கவேண்டியவராகின்றேம். இந்தநிலைமையிலேதமிழ்மக்கள் இருக்கியமுன்னணியை ஆக்கிப்போடவேண்டுமென்று ஒருபாலார் அரும்பாடுபடுகின்றனராமென அறியவருமிடத்து எவர்தான் ஆச்சரியப்படார்? இலக்கையில் தமிழர்கள் சிறுபான்மையினர், ஆனால், அவர்களுக்கிடையேதலைகாட்டியுள்ள அரசியற்கட்சிகள் ஒன்றுக்கொள்று விபரிதபோக்கும், முரண்பட்டநோக்குமுடையனவராய் அவர்களை மேலும் சிறுபான்மையினராக்கி விட்டிருக்கின்றன. ஐக்கியதேசியகட்சி, தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழரசுக்கட்சி, மழுளிஸ்தகட்சி, நவலங்கா சமசமாஜகட்சி, மறுலங்கா சமசமாஜகட்சியாம் பல்வேறு அரசியற்கட்சிகளில் தமிழ்மக்களிடையே தள்ளுபடியானது

ஒன்றுமில்லை. இவ்விதம் சிறுபான்மையினரான தமிழ்மக்கள் ஆறுகட்சிகளாகப் பிரிந்தமையாலே அவர்கள் மேலுந்தங்களைச் சிறுபான்மையினராக்கிக் கொண்டார்களென்று சொல்லவும்வேண்டுமா? இத்தகைய ஓர்கவலைக்கிடமான நிலைமையிலேதாண்டிக்காப்க்குள் சனியன் புகுந்தவாரூய் மொழிப்பிரச்சினைஒன்று குறுக்கிடவேந்து, ஊரைஇரண்டுபடுத்தி உள்ளதையும் கெடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றது. தமிழுக்கும், சிங்களத்துக்கும் இலக்கையிலே சமாரிமை இல்லையென்றும், இந்தசமூரிமையை வழங்கும் நோக்கமாக அரசியல்திட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழர்களுள்ளுருபாலாரும், தமிழரான சனப்பிரதிநிதிகளுள் ஒருபாலாரும் நிற்கின்றனர். இலக்கையிலுள்ள இருதேசியமொழிகளுள் ஒன்றை விட மற்றொன்றுக்கு ஏற்றம் அல்லது தாழ்வு அளிக்கக்கூடிய எந்தப்பிரமாணத்தையும் ஆக்கிக்கொள்ள முடியாதென்றும், இப்போதுள்ள அரசியற்திட்டப்படி சிங்களம் அரசகருமொழியானால் தமிழும் அரசகருமொழியாகுமென்றும், அதனால் தயிழ், சிங்களமாகிய இருமொழிகளுக்கும் இலக்கையிலே சமாரிமையைடன்றும் தமிழர்களுள்ளுருபாலாரும், தமிழரான சனப்பிரதிநிதிகளுள் ஒருபாலாருமிற்கின்றார்கள். நிலைமைகள் இவ்வாறிருக்க, அதற்கிடையிலே நவலங்கா சமசமாஜ கட்சித்தலைவர் டக்றர் என். எம். பெற்றேரு அவர்கள் தமிழுக்காகவும், தமிழருக்காகவும் கரைங்குருவார்போல் இலக்கையிலே தமிழுக்கும், சிங்களத்துக்கும் சமஅந்தஸ்து இருக்கும்படியாக அரசியல்திட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமெனக்கேட்டுப் பிரதிநிதிகள்சபையிலே பிரேரணைஒன்றைக்கொட்டிக்கொட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும். இச்சிட்டுக்களைப் பேட்டியளிக்கப்படும் சபாமண்டபத்தின் தலைவர்டமிருந்தே பெறலாம். யாத்திரிகர்களும், தரிசகர்களும் சாதாரணமாக இச்சிட்டுக்களைத் தமது இராச்சியபிரதிநிதிகள்மூலமாக இலகுவாகப்பெறுகின்றனர். கூட்டங்கூட்டமாகச் செல்லுகிறவர்களுக்கு மேம்மாடியின் முன்றிலை மேற்கொண்டு மேற்கொண்டும் நடைமுறையிலே துறிக்கப்பட்ட ஒருவரின் புண்ணியசால்கோபங்கீவியத்தைப்பற்றி அவ்விடத்துமேற்றிராணிமாரின் நீதிமன்றம் விசாரணைசெய்யும். அவ்விசாரணை பூர்த்தியானதும் அந்தத்தேவனுமியன் அடக்கம் செய்யப்பட்ட கல்லைறபரை பரிசோதிக்கப்பட்டு நிச்சயப்படுத்தப்படும். இதையே திருச்சபையின் 2096-மசட்டம் நமக்குத்தெரிவிக்கின்றது. பின்னர் கல்லைறயில்காணப்பட்ட சடலத்தின்மீதிகள் (என்புமுதலாயினவை) பரிசுத்தபண்டக்களாகக் காப்பாற்றப்படும். மேலும், பிரேதக்குழியில் சடலம்காணப்படும் நிலைமையிலிருந்து அவர்கள் வாறுமரணித்தார் என்பதற்குரிய சிலசான்றுகளையும் நாமகாணக்கூடும். வேதசாட்சியாக உயிரவிட்ட ஒருவரின்விஷயத்தில் அவருடையபூதுடம்பு பலதுணைக்குறிப்புக்களை விச்சயாக்கும். எல்லாவற்றிலும் மேலாகக் கல்லைற கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அது நமக்குத் தெரிவிக்கிறவிஷயம், அவர்களுமையாகச் சிவித்தார்என்பதும், மரணித்தார்என்பதுமே.

கல்லைறயில்சடலம் அழியாமலிருந்தால் குறிக்கப்பட்டவரின் பரிசுத்ததனத்தையும், அரசியசிட்டராகுவதில் கடவுளின் திருச்சித்தத்தையும் அதில் நாமாட்டனாரலாம். ஆழினும் தேகம் அழியாமலிருப்பது, திருச்சபைக்கு அவசியமானபுதுமைகளில்லைந்றுக்கக்கருதப்படுவதில்லை.

வேளிற்கால மாளிகையில் பாப்பரசர்

கால்தெல் காண்டல்போனப்படும் பாப்பரசரின் கோடைகால வாசல்தானத்தை நோக்கித் தற்சமயம்யாத்திரிகர்களும், தரிசகர்களுமான பல்லாயிரம் மக்கள் சரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இப்போதுபாப்பரசர் அங்கே புதன், சனிஆகியிருதினங்களிலும் பிற்பகலில் அவர்களுக்குப் பேட்டியருள்ளனர்.

சென்ற மாரிகாலத்தில் அவர்களோயல் பீடிக்கப்பட்டு அபாயகரமான நிலையிலிருந்தார். தைமாதத்திலேயே அவர்அபாயநிலையிலிருந்து தப்பி யுள்ளார்என்ற அறிவிக்கப்பட்டது. கடங்களமுதகளிலும் அவரதுக்கொண்டிருப்பதிருக்கிறதார். அவர்செயலீ மாடியிலும், கீழமுள்ள அநேகபளிங்குக்கற்கள்பிரதிபவிக்கும்.

சாளரம் மறுபடியுந்திறக்கவே பாப்பரசர் மறைந்தவிடுவார்.

ஏற்குறைய அரைமணிகேரே மே இப்பேட்டிநீடிக்கும். பேட்டியுடிவில் தரிசகர்கள் முழுந்தாட்படியிட்டு ஆசிவேண்டுவர். பாப்பரசர் ஆசிர்வாதம் அளிப்பதற்குரிய மந்திரத்தின் முதற்பகுதியை உரத்துப்பாடுவார். பாடிக்கொண்டே சிலுவைவரைவார். அவர்செயலீ மாடியிலும், கீழமுள்ள அநேகபளிங்குக்கற்கள்பிரதிபவிக்கும்.

சாளரம் மறுபடியுந்திறக்கவே பாப்பரசர் மறைந்தவிடுவார்.

யோசேவால் முளிவர் சரித்திரத் துணுக்குகள்

4. அவருடைய கல்லைற எங்கே?

யோசேவால் முனிவருக்கு முத்திப்பேறுபெற்றப்பட்டம் சூடுதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் இந்தாட்களிலே அபோனமுள்ள சிலகத்தோலிக்கரிடமிருந்து “அவருடையசடல் எங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டது?” என்றாகேள்வி எழுந்திருக்கிறது.

சிலர், முனிவரை நல்லடக்கம் செய்த கல்லைறையைக் கண்டுகொள்ளும்வரையில் அவருக்கு முத்திப்பேறுபெற்றப்பட்டம் சூடுதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் இந்தாட்களிலே அபோனமுள்ள சிலகத்தோலே அவருக்கு முத்திப்பேறுபெற்றப்பட்டம் சூடுப்பட்டபும் விஷயத்தில் மேற்கொண்டு எவ்விதமுன்னேற்றமும் நடைபெறமுடியாதென்று நம்புகிறார்கள்.

சாதாரணமாக முத்திப்பேறுபெற்றப்பட்டம் சூடுப்பட்டம் நடைமுறையிலே துறிக்கப்பட்ட ஒருவரின் புண்ணியசால்கோபங்கீவியத்தைப்பற்றி அவ்விடத்துமேற்றிராணிமாரின் நீதிமன்றம் விசாரணைசெய்யும். அவ்விசாரணை பூர்த்தியானதும் அந்தத்தேவனுமியன் அடக்கம் செய்யப்பட்ட கல்லைறபரை பரிசோதிக்கப்பட்டு நிச்சயப்படுத்தப்படும். இதையே திருச்சபையின் 2096-மசட்டம் நமக்குத்தெரிவிக்கின்றது. பின்னர் கல்லைறயில்காணப்பட்ட சடலத்தின்மீதிகள் (என்புமுதலாயினவை) பரிசுத்தபண்டக்களாகக் காப்பாற்றப்படும். மேலும், பிரேதக்குழியில் சடலம்காணப்படும் நிலைமையிலிருந்து அவர்கள் வாறுமரணித்தார் என்பதற்குரிய சிலசான்றுகளையும் நாமகாணக்கூடும். வேதசாட்சியாக உயிரவிட்ட ஒருவரின்விஷயத்தில் அவருடையபூதுடம்பு பலதுண

குடும்பத்தின் விரோதி

பாடசாலை முடிந்து விடுவது சேர்த் தவுடன் நேசனும், அவன்தங்கை மலரும் சமையலறை சென்றபோது அங்கே அழுதகொண்டு இருக்க அவர்களின்தாய் பிள்ளைகளைக் கண்டதும் கண்ணீரைத் தடைத்துக் கொண்டு ஏதோ வேலையில் ஈடுபடுபவள்போல் பாசாங்குசெய்தாள். அப்போது,

நேசன் — அம்மா! என் அழுது கொண்டு இருந்தீர்கள்?

தாய் — நான் அழுவில்லை. கண்களில் புகைபோனதால் கண்கள் கலங்கின.

மலர் — இல்லை, அம்மா இன்றைக் குமட்டுமல்ல, என்றைக் குமட்ட எதையோ நினைத்துக் கலங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோ.

நேசன் — அம்மா! நீங்கள் அழுவது எதற்காக என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்பா தினமும் குடித்து வெறித்துக் கூத்தாடிக்கொண்டே வருகிறோ. ஒவ்வொரு வாரமும் எவ்வளவு பணத்தைச் சுலைப்பதிக்கெற வாங்குவதிலே செலவுகிறோ. அவர்குடிக்கத்தொடர்க்கியபின் எங்களுக்கு நேரத்திற்குச் சாப்பாடும் இல்லை. இங்கு இருக்கிலே அவர்போடும் கூச்சலால் குடிமப் செமாலையும் குழம்புகின்றது. அதனால் அம்மா! நீங்கள் கலங்கவேண்டியதுதானே?

(அப்பொழுது நேசனின் தங்கை வருகிறார்)

தங்கை — என்னடா, சமையல் அறையிலே சமாதான மகாநாடா? எந்தாட்டுக்காவடா இந்தமகாநாடு?

நேசன் — அப்பா, எந்தாட்டுக்கு மாக்குவல; ஆனால், எங்கள் குடிமப்...

தங்கை — அதனால் என்னைத் தொகைத்துவிடத் திட்டம் போடுகிறீர்களா?

நேசன் — அப்படிச் சொல்லவேண்டாம் அப்பா. “மனிதன் மூதவில் மது பானத்தைக் குடிக்கிறான்; பின்னர் குடியே அவனைக் குடித்துவிடுகிறது” என் அன்றை மதுவிலக்குக் கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். நீங்கள் தினமும் குடித்துவிடுவது ஒருங்குற்றமும்செய்யாத அம்மாவை அடித்து உடைக்கிறீர்கள். தீர்ஷ்டம் வருமென்று கூக்கும் அம்மாவைப் பாருக்கான். இந்தக்குடியையீட்டுகிறீர்கள். அப்போல எமதுபரலோக அன்னையும் எம்மை ஆதரிக்கிறார்கள். எமக்குவேண்டிய ஞானஉணவாகிய தேவவரங்கள் எமக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறார்கள். சகலவரங்களின் தும் ஊற்றுகிய யேசுவை அவளே நமக்குத் தந்தாள்லோ!

எமக்குவரும் துன்பதுயரவேளாயில் தஞ்சம் தேவதாயன்றே! பாவத்துக்குத் தண்டனையாகத் துன்பதுயரங்களை நாம் அனுபவிக்கும்பொழுது எமது கண்ணீரைத் தடைத்து, கவலைகளைமாற்றுவது மாமரியன்றே! எமக்காக யேசுவிடம் பரிந்துபேசும் மத்தியல்து மரியாயன்றே!

ஆகையால்தான் நாமெல்லோரும் இத்தாயை எமது தஞ்சம், தாபரம், சகாயம் என்று அழைத்து ஆனந்தங்களை வருகிறோம். தேவதாயின் பிறங்கதினத்தைக் கொண்டாடும்போது எம்மைப்பெற்ற அன்னையையும் நாம் நினைவுக்கருவது நியாயமல்லவா? எம்மைப்பெற்று வளர்க்க அவள் எவ்வளவு பாடுபட்டாள். இனிய உணவு கொடுப்பாள். துரையடைத்தருவாள். தண்ணூல்களிற்கும் செல்வாள். நாம் வருத்தப்படும்போது அவள் துயருக்கு அளவில்லை. அழும்பொழுது ஆறுதல் அம்மா. விழும்பொழுது ஊன்றுகோல் அம்மா. உலகமே எங்களை வெறுத்துத் துகளாக்கி விடத் துடிக்கும்பொழுது “என்மகனே!” என்று உளங்களின்து உருகுவால் அம்மா. நீங்கள் நண்ணீலையில் இருந்தால் அந்த நிலைக்கு உங்களைக் கொணர்ந்து உயர்த்தின்பட்டவள் அம்மாவன்றே! அவளின் ஊக்கமும், செபழுவன்றே!

இத்தகைய உபகாரிக்கு எமது பரலோக அன்னை பிறங்கதித்தினத்தை வருடத்தில் ஓர்த்தினமாக — நன்றிகாட்டும் நாளாக — “அம்மா நீன்” மாக அனுசரிப்போம். (பத்திரிகை கிடைக்கும் பொழுது இந்தநாள் நிறைவுபட்டாலும் அடுத்த நாயிற்றுக்கிழமையை அம்மாதினமாக அனுசரிக்கலாம்.)

அன்று அம்மாவைச் சற்றே இளைப்பாறச் செய்து வீட்டுவேலையைப் பிள்ளைகளைகிய நீங்கள் செய்யுவங்கள். அப்பாவிடங் கேட்டு அம்மாவுக்கு விருப்பமான தொன்றை வாங்கி வெகுமதியாக்க கொடுவார்கள். நீங்கள் பாடசாலையில் கற்றுக்கொண்ட ஆடல்பாடல்களை அம்மாவின் முன்னிலையில் ஆடிப்பாடுக் காட்டுவங்கள். அன்று தினம் அனைவரும் திவியியூசை கண்டு திருவிந்திருந்து அம்மாவுக்காக ஒப்புக்கொடுப்பது பிரதானமுயற்சியாக இருக்கட்டும். சுபம்!

நேசன் — அம்மா, இந்தப்பெட்டி யில் இருக்கும் பணத்தை எடுத்து அப்பாவுக்கு வைத்தியன்று செய்வியுங்கள்.

தாய் — இது யாருடைய பெட்டி?

நேசன் — வேறு எவ்வருடையதும் அல்ல. எங்களுடையதே.

சில தினங்களின்பின் தங்கை குடும்பத்தைக்கண்டு படுக்கையில் விழுந்தார். ஒருநாள் அவர் நேசனையும், மலரையும் பிள்ளைகளே இங்கே வாருங்கள்என்று அன்பாய்த்தழுத்து: நான் செய்த குற்றங்களை மறந்துவிடுவார்கள்; எனக்கு இப்போது புத்திவிடுவது விட்டது; மதுபானத்தை விரட்டிவிட்டதே. தமிழ் நேசன்! நான்வருத்தமாய் இருந்தபோது எனக்கு வைத்து

ம் செய்விக்க நாற்றுபாவுக்குமேல் கொடுத்தாயாம். இந்தப்பணம்யாருடையது? உனக்கு எப்படி வந்தது?

நேசன் மறுமொழியாக: அப்பா, இது வேறுயாருடைய பணமும் அல்ல; நீங்கள் தான் வருந்திமைத்த பணம்; தினமும் நீங்கள் குடித்துவிட்டு இங்கு வந்து மயங்கிக்கெட்கும்போது உங்கள் சட்டைப்பைகளில் இருந்த செல்வையைப் போல் நீங்கள் ஒரேவாருடைய வைத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வே. சாமுவேல், உரும்பிராய்.

பாலா

பக்கம்

அண்ண சொல்வது:

அருமைச் சகோதரங்களே!

இன்று எமது தேவஅன்னை பிறங்கதினம். இத்தாயை நாம் கிறீஸ்துவர்களின் சகாயம் என்று அழைக்கிறோம்.

பிறங்கதேரங் தொடக்கம் சீவன் உள்ளவும் தாய் தன் பிள்ளையைப் பேணிப் பாதுகாக்கிறார்கள். உணவுடைய தருகிறார்கள். வெயில், குளிர்பட்டிக் குழந்தை வருத்தமடையாமல் கவனிக்கிறார்கள். நற்புத்திபோதரவு கூறுகிறார்கள். நலவலவழியில் பிள்ளையை நடத்துகிறார்கள். குழந்தைசெய்த குற்றத்திற்காகத் தகப்பன் நண்டிக்கும் பொழுது, அவனை அணைத்து, ஆறுதல்தங்கு, தேறுதல்கூறி, அத்தண்ணையத் தாங்கச் செய்கிறார்கள்.

அதுபோல எமதுபரலோக அன்னையும் எம்மை ஆதரிக்கிறார்கள். எமக்குவேண்டிய ஞானஉணவாகிய தேவவரங்கள் எமக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறார்கள். சகலவரங்களின் தும் ஊற்றுகிய யேசுவை அவளே நமக்குத் தந்தாள்லோ!

எமக்குவரும் துன்பதுயரவேளாயில் தஞ்சம் தேவதாயன்றே! பாவத்துக்குத் தண்டனையாகத் துன்பதுயரங்களை நாம் அனுபவிக்கும்பொழுது எமது கண்ணீரைத் தடைத்து, கவலைகளைமாற்றுவது மாமரியன்றே! எமக்காக யேசுவிடம் பரிந்துபேசும் மத்தியல்து மரியாயன்றே!

ஆகையால்தான் நாமெல்லோரும் இத்தாயை எமது தஞ்சம், தாபரம், சகாயம் என்று அழைத்து ஆனந்தங்களை வருகிறோம்.

தேவதாயின் பிறங்கதினத்தைக் கொண்டாடும்போது எம்மைப்பெற்ற அன்னையையும் நாம் நினைவுக்கருவது நியாயமல்லவா? எம்மைப்பெற்ற வளர்க்க அவள் எவ்வளவு பாடுபட்டாள். இனிய உணவு கொடுப்பாள். துரையடைத்தருவாள். தண்ணூல்களிற்கும் செல்வாள். நாம் வருத்தப்படும்போது அவள் துயருக்கு அளவில்லை. அழும்பொழுது ஆறுதல் அம்மா. விழும்பொழுது ஊன்றுகோல் அம்மா. உலகமே எங்களை வெறுத்துத் துகளாக்கி விடத் துடிக்கும்பொழுது “என்மகனே!” என்று உளங்களின்து உருகுவால் அம்மா. நீங்கள் நண்ணீலையில் இருந்தால் அந்த நிலைக்கு உங்களைக் கொணர்ந்து உயர்த்தின்பட்டவள் அம்மாவன்றே! அவளின் ஊக்கமும், செபழுவன்றே!

இத்தகைய உபகாரிக்கு எமது பரலோக அன்னை பிறங்கதித்தினத்தை வருடத்தில் ஓர்த்தினமாக — நன்றிகாட்டும் நாளாக — “அம்மா நீன்” மாக அனுசரிப்போம். (பத்திரிகை கிடைக்கும் பொழுது இந்தநாள் நிறைவுபட்டாலும் அடுத்த நாயிற்றுக்கிழமையை அம்மாதினமாக அனுசரிக்கலாம்.)

அன்று அம்மாவைச் சற்றே இளைப்பாறச் செய்து வீட்டுவேலையைப் பிள்ளைகளைகிய நீங்கள் செய்யுவங்கள். அ

மாதோட்டத் துபால்

நாட்டுத்துறை

ஜூயா ! “கணவனே. கணக்கண் தெய்வம்” என்றும் ஓர்சினிமாப்படம் சமீபகாலமுதல் எமதுநாட்டின் பலபாகங்களிலும் காணபிக்கப்பட்டு வருகிறதாம். அதனைக் கணக்கிக்கப் பெறுந் திரளானமக்கள் அஃது காணபிக்கப் படும் சினிமாத்தலங்களை நோக்கிச் சரிக் கொண் டிருக்கின்றனராம். ஆனால், இதிலும் மேலாக நமதுகத்தே விக்க தமிழ்மக்கள் அனைவரும் “சத்தியவேத பாதுகாவல்” னைக் கணக்கண்ட தெய்வமாக மதித்துநடந்தாலோ வென்றே தூதன் குதுகின்றனம். ஏனெனில், இலங்கைவாழ் கத்தோவிக்க தமிழ்மக்களுக்கு நம்முடைய கீறில்து பெழுமானின் புனித போதனைகள், சாதனைகளையும், தேவதாயாரினதும், மற்றும் அர்ச்சியசிட்டர்களினதும் பரசுத்தமான சீவியவரலாறுகளையும், கத்தோவிக்கலகிலும், பொதுலகிலும் நிகழும் பல்வேறு செய்திகளையும் அஃது சுருக்கமாகவும், யிளக்கமாகவும் எடுத்துக்காட்டி வருகின்றது. ஆகவே, நமதுசத்தியமனைரவின் காவலனும், வழிகாட்டியுமான “பாதுகாவல்” னை அனைவரும் கணக்கண்ட தெய்வமாக மதித்து, வாரங்கோதூறும் அதனைத் தங்கள் இலங்களில் வரவழைத்துக் கரதலா கமலங்களில் ஏங்கிப்படித்து இன்புற்றுப் பேரின்ப வாழ்வுக்குரிய விஷயங்களை கூகித்துவர மேல்மேலும் முயல்வார்களாக !

போதுக்கூட்டம் : மாங்கைதெற்கு - மாதோட்ட ஜக்கிய வினொபாருள் வியாபார விருத்திச்சங்க பொதுக்கூட்டம் சென்ற 17-8-55 புதன்கிழமை முற்பகல் 10 மணியளவில் மன்னார்க்காரியாதீகாரி திரு. என். சபாநடனம் அவர்கள் தலைமையிலே உயிலங்குளக்கிராமக்கோட்டுப் பங்களாவில்நடந்தேறியது. கமார்த்திருநாறு அங்கத்தவர்கள் அதிலேகலந்துகொண்டார்கள். ஆரம்பத்திலே தலைவர் அவர்கள் தமது பேச்சிலே சங்கத்தின் ஆரம்பவாலாறு பற்றியும், இடைப்பட்ட காலத்திலே அதன்மூலக்பற்றியும், இப்போது அதன் எழுஙைகபற்றியும் சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறியின் இவ்வருடபெறும் போக வேள்ளைமையிலே அது ஏற்குறைய 77 ஆயிரம் புசல்வெல் வருவித்து அரசாங்கத்துக்குவிற்ற 9 லட்சம்ரூபா பெற்றிருக்கின்ற தென்றும், 38 ஆயிரம்ரூபா ஆதாயங்களுக்கிற தென்றும், இந்தத்துதாயப்பணமெப்பூம் பாலும் அங்கத்தவர்களுக்கே கடனாகக் கொடுப்பட்டிருக்கிறதென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னர் காரியதரிசியின் வருடாந்தாறிக்கை வாசிக்கப்பட்டது. ஈற்றில் சங்க நிர்வாகசபைத் தெரிவும், ஏனையல் தந்தியோகல்ஸ்தர் தெரிவும் இம் மாதக் கடைசிச்சனிக்கிழமை கூட்டப்படும் பொதுக்கூட்டத்திலே ஈடுத்தப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானிக்கப்பட்டுக் கூட்டம் நிறைவாயிற்று.

மரிகிரிதாள் நாடகம் : இப்பெயர்
தாங்கிய அர்சுகியசிட்டவளரின் பழைய
நாடகம்மலை து சிலபுதிய பாகங்களை
ஆங்காங்கே புகுத்தித் திருத்திச் சமீ
பத்தில் நாடுட்டான் விசாரணைப்பாங்
கைச் சேர்ந்த காத்தாங்குளக் கததோ
விக்கமக்களால் மிகவும் வீரமியசமாக
நடித்துக் காட்டப்பட்டது. இதிலே
அர்சு. மரிகிரிதாள் தனதுகற்றைபக்காப
பாற்றவதற்காகப் பட்ட சொல்லருங்
கஷ்டங்களும், அவளின் புனிதசீவிய
மாதிரிகையினால் பிறசமயாரகன் சத்
தீயதி முறையில் சேர்ந்துகொண்ட
விபாங்களும் சுருக்கமாக நடித்துக்

புக்கிய நவராத்தினம் சுவாமியார் :
 சமீத்திலே குடுத்துவாயிஷேகம்
 செய்யப்பெற்றுச் சென்ற 27-8-55
 சனிவாரம் பரிசுத்த கொஞ்சேந்தி
 மாதாவின் ஆசனக்கோவிலிலே யாழிப்
 பாணத்தில் முதன்முறையாகத் திவல்

புத்தி தெளிந்தான்

நெஞ்சுந்தாராம் நடந்திலைத்த வழிப்போக்கன் ஒருவன்
நிழல்படர்ந்த ஆலமரத் தடியினில்லங் திருந்தான்
கடுங்கோடைக் காலமது இளங்கென்றங் ரவு வீசக்
கற்பக்கீன்கள் அவனுளத்தில் உற்பவஞ் செய்தன வே

எண்ணரிய பறவைகளும் விலங்குகளும் நாடு¹ இப்பெரிய தருவினுக்கு என் சிறியகளிகள் ? கண்ணிலையோ கடவுளுக்குப் பெரியபழும் படைத்தால் கடும்பசியும் நீங்கிடுமே அழுகுஞ்சரு மன்றே !

ஏன்னுமேலாம் இவ்வாறைய் எழுத்து அவுள்ளத்தில் ஏன் என்னுடைய கேள்வித்தான் ஈசன்து படைப்பைக் கண்ணயர்ந்தான் சிறுதென்ற காற்றசைய் அவன் தலை கண்புருவ மீதினிலோர் பழங்குமிழ்ந்த தட்டோ.

புத்தியற்ற வழிப்போக்கன் தடிதுடித்து எழுந்தான்
புருவமதில் வீழ்ந்தசிறு பழங்கன்னை எடுத்தான்
பித்தணப்போல் ஏனினனே பெரும்பழமாய் இருந்தால்
பிமூத்திருக்க மாட்டேனே என்றுள்ளாங் தெளிந்தான்

“ ഭേദ്യമ് ”

வியழுசை நிறைவேற்றிய வண, எவ் மோசெல் நவரத்தினம் கவாமியவாகன் இளமையிலே வசித்திருந்த இவ்வத்தின் அண்மையில் தூதன் சிவரூட்காலம் சஞ்சிரிக்கும் அதி ர் ஷ் ட் மகிடைத்தகாம். அதனால் அவரின் அப்பேஷக் திருக்காருசி சென்ற 28-ந்திக்கிணறு தனக்கும் கிடைத்தலைமயையிட்டு அவன் ஞானன்றத்தம் கொள்ளுகின்றாரும். “விளையும் பயிரை முளையில்தெரியும்” என்பதுபோல் இப்புதிய குவரின் இளமைச்சீலியமே பிற்கால குருத்துவ சீலியத்துக்கு முன்னேட்டாக விளங்கியதெனில் மிகையாகாது

பணமா? மனமா? பாவமா?
 அதற்கு ஒர் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை
 9 மனியளவில் ஓர் காலங்கண்ட மனி
 தர் கோவில்சென்று தில்விய பூசை
 கண்டுகொண்டு வீட்டுக்குத் திருமுடும்
 பேரது வழியிலே ஓர் இளம்வாவிபன்
 கையில் அரிவாந்தன் வேலைசெய்து
 வியர்த்துக்களைத்தமுகத்துடன் எதிரே
 வரக்கண்டு, அவனை ஏற்றுத்து நோக்கி;
 என்ன தயாரி, நீ ஒர் கத்தோவிக்க
 ணயிருந்தும் கடன்பூசை காணவேணு
 முய இன்று பெருங்கஷ்டப்பட்டு வேலை

செய்தவ நவது சரியா? இதசெயல் நமது திருச்சபையின் முதலாம்கட்ட ளோக்கு மாறுபிருக்கிறதே யென்று மனம்நொந்து கூறினராம். இதைக் கேட்டதுங்தவாவிப்பன்: என்ன அப்பா, நான் தனித்தவுன்; எனக்குப்பெற்றே ராவது, மற்றும்ஜினசனாவது கிடையாது; இம்மாதத்திலே எனக்குக்கணியானமும் ஒழுங்காயிருக்கிறது; ஆகவே, கைவசம்ஏதாவது பணம் வைத்து திருந்தால்தானே கலியானஞ்செய்து கொள்ளுதலுக்கிடமாகக் காலந்தள்ளலா மென்று வியர்க்கவியர்க்கக் கூறினின்று

நம் அதற்கு அப்பாயா, தமப் கடவுளைக் கடைக்கணி ததும், திருச் சபையின் கற்பனையைப் புறக்கணி ததும் சம்பாத்திக்கும்பணம் உள்ளபடி யேபண மல்ல, பெரும் பாவமேயென மறு மொழிக்கிறவிட்டு ஊன்றியகோலுடன் வழிநடக்கம்.

தமிழ் மொழியின் ஒலிமாட்சி

(சொல்லின்செல்வண் பேராசிரியர்
திடு. ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்
கள் அண்மையில் அண்ணுமலைப் பல்
கலைக் கழகத்திலுள்ள சால்திரி மன்ற
டப்திதில் “தமிழின் ஒலிமாட்சி”
எனும் பொருள்பற்றி நிகழ்த்திய
சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.)

தமிழ்மொழியின் சிறப்பொலிகளாகவே
 “மு” கரத்தையும், “ந” கரத்தையும்
 குறித்தச் சிறு துசொல்லாமென்று
 எண் நூக்கறேன். பழங்காலத்தில் இவ்விரண்டுலிகளும் திராவிட மொழி
 களுக்கெல்லாம் உரிய சிறப்பொலிகளாயிருந்தன இப்பொழுது கண்ணடமும்
 தெலுங்கம் இவற்றைஇழுத்துவிட்டன.
 தமிழிலும் இவ்வொலி செப்பமாக
 வழங்குவது தில்லை. சிலசொற்களில்
 அமைகத “மு” கரம் பேச்சத்தமிழில்
 உச்சரிக்கப்படுவதேயில்லை. உதாரணமாக, “எழுந்திரு” என்பதை “ஏ-
 திரு” என்கிறோம். “யாழ்ப்பாணம்”,
 “யாழ்ப்பனம்” ஆகி, “ஜாப்பனம்”
 ஆகி, “ஜாப்ன” என்று ஆங்கிலத்தில்
 வழங்குகின்றது.

“ହୁ” କରତିଲିଙ୍କ ଚିନ୍ପି

பாண்டியநாட்டிலே பொது “என் கரத்திற்கும், சிறப்பு “மு” கரத்திற்கும் பேச்சுங்கடையில் வேற்றுமை செய்யப்படுவதில்லை. அன்னைமலைப் பலகலைக்குமுக்குள் எல்லையில்துமைக்குத் தில்லையம்பதியில் “மு” கரம் “ஏ” கரமாகின்றது. மார்க்கிழித்திருவிழாவை, “மார்க்கிழித்திருவிழா” என்றுசொல்வதைச் சிதம்பரத்திலே கேட்கலாம். சென்னைமாநகரில் சிறப்பொலியகிய “மு”கரம் “யை”கரமாகும். “வாழமூப்பழமு” என்பது, “வாய்ப்பயம்” என்றும், “கீழவி” “கீயவி” என்றும் பொதுமக்கள் பேசுவர். தீவுவள்ளுவர், இளங்கோவடிகள், நக்கோர்முதவிய பெரும்புலவர்கள் “மு”கரத்தின் சிறப்பினை அறிந்து அதனைப் பொன்னில்லித் தமக்கிலைதகளை அழகு

செய்துள்ளார்கள். அன்னர்போற்றிய
லுலியைச் சிதைத் தல் தமிழ்நாடு
டார்க்கு அழகன்று. அவ்வொலியால்
அடைவதற்குரிய சிறந்தலைப்பத்தைத்
தமிழ்நாடு இழந்துவிடுதல் ஆகாது.
தமிழ் மாணவர்கள் “மு” கரத்தைச்
செவ்வையாகலாக்கிறார்த்து நாடெங்கும்
அச்சிறப்பொலியைப் பரப்புதல்வேண
மும்.

• வல்லினம்னாறு சொல்லப்படுகின்ற
 “ந” கரம் தமிழ் லிலக்கியங்களில்
 ஆஸ்ப்பட்டுள்ள அழகு னைக்காணபது
 ஒருசிறந்த இன்பமாகும். வன்மை
 யானானர்க்கிகள் உள்ள ததி லே
 தோன்றும்போது தில்வெழுத்தை நல்
 லாசிரியர்கள் எடுத்து ஆறுவார்கள்.
 சிலப்பதிகார ஆசிரியராகிய தீளங்கோ
 அடிகள், கண்ணகி சிற்றமகொண்டு
 பாள்டியன் அரண்படைக்குச் சென்று
 பேசுகின்றசொற்களில் “ந” காத்தின்
 ஆற்றலீக் காட்டியுள்ளனர்.

அறவுடையைப்பாகய் பொற்றும்
நெஞ்சத்து, இறைமுறைப்பிழைத்தேன்.
வாயிலோயே” என்று வாசல்காத்து
நின்ற சேவகனை நோக்கிக் கருப்பருச
கத்தில் ஆறு “ந” காம் அமைக்க து
அவள்உள்ளத்தின் வேகத்தை உணர்த்
துகின்றது. இத்தகைய வல்லின “ந”
காம் இரட்டித்துவரும்போது, பெரும்
பாலும் சிறைத்துவழங்குவதைப் பேச
கூத்தமிழிலே காண்வார். “காற்று”
“நாற்று” என்பன “காத்து”
“காத்து” என்றே பேசப்படும். குட்ப
கோணத்திற்கு அருவேடுள்ள “சத்தி
முற்றம்” என்ற ஊர் பெயர் “சத்தி
முத்தம்” என்று கிறைத்துத்து. தமிழ்
நாட்டின் வடபாகத்தில் “ந” காம்
“ட” காமாகும். “பற்று” என்னும்
சொல் வயலைக்குறிக்கும். கோயில்
நிலங்கள் உள்ளனர் “கோயில்பற்று”
என்று பல்மாவட்டங்களில் வழங்கப்
பெறுகின்றது.

இக்காலப் பிழைகள்

“செங்கல்பட்டுள்ள ஊர் ப் பெயர் “செங்கழுநீர் பற்று” என்ற அருமையான சொல்லன் சிதைவுள்ளது. “செங்கழுநீர்” இல் உள்ள “ழு” காரம் நழுவிற்று. “செங்கநீர்” ஆயிற் று. “பற்று” என்பது “பட்டு” என்று மாற்றிறு. ஆகவே, “செங்கநீர்ப்பட்டு” என்பது “செங்கற்பட்டு” என்முடிந்தது. இக்காலத்தி லுள்ளவர்கள் செங்கற்குளை அதிகமாகக் காணப்பட்டமையால் அவ்விடம் அப்பெயர் பெற்றதுஎன்று என்னுகிறார்கள். அசாங்கத்தின் ஆதாவில் ஏழுதப்பட்டது குறிப்புகளிலும் இப்பிழைழுபுஞ்சுதுகிட்டது.

புதிய பாடச்சாலைக்கு அந்திபாரக்கல்

— କିରୁପାଁ

